

Krótką historia swingu w III Rzeszy

W czasach największego rozkwitu ideologii nazistowskiej działała w Niemczech młodzieżowa grupa miłośników jazzu i swingu, której nazwa – będąca parodią **Hitlerjugend** i innych „-jugend” określających organizacje narodowosocjalistycznej Rzeszy – brzmiała Swingjugend. Członkowie grupy sami siebie nazywali Swingersami lub Swing-Boy i Swing-Girl. Byli to uczniowie szkół średnich, głównie starszych klas, którzy poprzez muzykę swing starali się nawiązywać do wzorców brytyjskiego i amerykańskiego stylu życia oraz przeciwstawiać oficjalnej państwowej ideologii.

Muzykę jazzową, jako że była ona wykonywana przez Afroamerykanów i Żydów, nazisci nazywali „muzyką czarnuchów” lub „degeneratów”. To ostatnie określenie wzięło się stąd, że słowa piosenek, uderzając w nazizm, czasem promowały wolną miłość i wyzwolenie seksualne. Członkowie Hitlerjugend, którzy uczestniczyli w wydarzeniach kulturalnych Swingersów, w swoich raportach opisywali młodzież alternatywną jako „moralnie zdeprawowaną” i „bezpłodną”. Swingujący zaś organizowali festiwale i zabawy, zapraszali do śpiewania zespoły jazzowe i podczas występów kpili z nazistów: nosili długie włosy i kapelusze w kontrze do spartańskiego militarysty, który reżim starał się narzucić społeczeństwu, posługiwali się też własnym żargonem składającym się głównie z anglicyzmów i nawet stworzyli słynne „Swing Heil”, wyśmiewające nazistowskie zawołanie „Sieg Heil!”.

Początkowo Swingjugend była grupą apolityczną. Jednak w 1941 roku brutalne represje zmusiły Swingersów do działalności w podziemiu. Młodzież przeciwna nazistowskiemu reżimowi tworzyła uliczne gangi, które inspirowały się tradycją

mi socjalistycznymi i komunistycznymi. Powstała także inna, mniej upolityczniona grupa buntowników o nazwie Szarotkowi Piraci (Edelweiss Piraten). Trzeci odłamek stanowiła młodzież z wyższej warstwy klasy średniej, która protestowała przeciwko narzucanej przez partię narodowej muzyce, słuchając amerykańskiego jazzu i swingu.

Aby mieć dostęp do nieformalnych klubów, członkowie musieli posiadać sprzęt grający pozwalający na odtwarzanie zakazanych w niemieckim radiu utworów. Przydatna była także przynajmniej podstawowa znajomość angielskiego, aby rozumieć teksty amerykańskich piosenek. Swing Kids nie dało się nie zauważyć na ulicy, ubierali się oni bowiem w duchu zapoczątkowanego przez Amerykanów hiszpańskiego i meksykańskiego pochodzenia „zoot suit style”: chłopcy zakładali długie marynarki w kratę, buty do tańca i kolorowe szaliki, a dziewczęta wpinały w sukienki guziki ze szlachetnymi kamieniami, nosiły przy sobie parasolki, miały długie rozpuszczone włosy i mocny makijaż.

Działalność grupy, nawet konspiracyjna, nie trwała jednak długo. 18 sierpnia 1941 roku w wyniku brutalnej policyjnej operacji aresztowano ponad 300 Swingersów. Części obcięto włosy i odesłano – pod ścisłą obserwacją – z powrotem do szkół. Innych, głównie liderów, wywieziono do obozów koncentracyjnych. Grupa próbowała jeszcze kontynuować działalność, prowadząc antyfaszystowską propagandę, jednak na rozkaz **Heinricha Himmlera** kluby Swingersów zostały zlikwidowane, a ich członkowie – z zaleceniem stosowania wobec nich przemocy fizycznej i skazania na przymusową pracę – trafili do obozów.

Opracowanie **JULIA WIZOWSKA**